

Interpellation av Per Rosencrantz (M) till utbildnings-, arbetsmarknads- och personalborgarrådet Emilia Bjuggren (S) om Socialdemokraternas integrationspolitik

Under våren 2024 ställde jag ett antal frågor till utbildnings-, arbetsmarknads- och personalborgarrådet Emilia Bjuggren om Socialdemokraternas föreslagna integrationspolitik. Då menade borgarrådet att diskussionen var prematur, förslagen var ännu på idéstadiet och saknade bäring på Stockholms stads konkreta politik.

Sedan dess har förutsättningarna förändrats. På Socialdemokraternas partikongress i maj antogs en ny integrationspolitik. Det som tidigare var skisser har nu blivit politisk viljeinriktning, en politik som Socialdemokraterna i Stockholms stad med all sannolikhet tänker gå till val på.

Kärnan i politiken är att "blanda befolkningen" för att motverka ekonomisk, etnisk och språklig segregation. Det väcker både principiella och praktiska frågor. Vad innebär det egentligen att blanda befolkningen? Vilka verktyg vill Socialdemokraterna använda? Och vilken syn har man på individens frihet att välja bostadsområde, skola och livsmiljö?

Ska människor styras, uppmuntras – eller i praktiken tvingas – att bosätta sig i områden de annars inte skulle ha valt? Ska villaområdena förtätas och grönområdena bebyggas för att ge plats åt kommunala hyresrätter? Och vem kommer ha råd att bo i dessa hyresrätter? En nybyggd trea i allmännyttan kostar i dag minst 17 000 kronor i månadshyra, en nivå som ligger långt över vad många hushåll kan bära. Det öppnar för en utveckling där lägenheter i praktiken fördelas till hushåll med försörjningsstöd, där hyran finansieras med bostadsbidrag.

I en stad med nära 100 miljarder i skuld är det en väg som riskerar att tränga ut annan välfärd eller kräva skattehöjningar som slår mot alla stockholmare.

Dessutom bygger politiken på en föråldrad verklighetsbeskrivning. I dag är var femte person i Sverige född utomlands, jämfört med sju procent på 1980-talet. Att skapa den "etniska mix" som Socialdemokraterna själva målar upp skulle kräva massiv befolkningsomflyttning. I Stockholm handlar det om hundratusentals människor. I Sverige som helhet om flera miljoner. Det är varken realistiskt, praktiskt genomförbart eller politiskt försvarbart.

Men framför allt visar det på ett djupare analytiskt problem: föreställningen att segregationen främst är ett resultat av var människor bor, snarare än en konsekvens av en misslyckad migrationspolitik i kombination med hur väl samhället lyckas skapa trygghet, utbildning och arbete.

Mot denna bakgrund vill jag ställa följande frågor till borgarrådet:

1. Hur ser den styrande majoriteten i Stockholms stad på Socialdemokraternas nya integrationspolitik? Är det en inriktning som majoriteten ställer sig bakom?
2. Vilka konkreta åtgärder avser majoriteten att vidta för att "blanda befolkningen" i Stockholm?
3. Hur bedömer borgarrådet att sådana åtgärder förhåller sig till individens rätt att själv välja bostadsområde, skola och livsmiljö?
4. Avser majoriteten att möjliggöra förtätning av villaområden i syfte att bygga hyresrätter som en del av denna politik?